

φύκια για μεταξωτές γάζες

το «παράλληλο πρόγραμμα» και οι υποσχέσεις του

Πριν από μερικούς μήνες ψηφίστηκε με πανηγυρισμούς από πλευράς της κυβέρνησης το «παράλληλο πρόγραμμα» και συνοδεύτηκε με μεγαλόστομες ανακοινώσεις ότι αποτελεί τη λύση στην τλαιπωρία και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουν όσοι δεν είχαν πρόσβαση στην περίθαλψη. Ο νόμος αυτός αφήνει εντελώς ακάλυπτο το πιο ευπαθές κομμάτι του πληθυσμού, τους χωρίς χαρτιά, εκτός από κάποιες εξαιρέσεις (έγκυες ανήλικοι, ανάπηροι) με ό,τι αυτό σημαίνει σε επίπεδο τόσο ανθρωπιστικό όσο και δημόσιας υγείας.

Για όσους μετανάστες θεωρούνται πρόσφυγες από τις προϋποθέσεις του νόμου προβλέπεται ελεύθερη πρόσβαση στο σύστημα περίθαλψης. Ως προϋπόθεση για την πρόσβαση στην περίθαλψη τίθεται η έκδοση ΑΜΚΑ από τις αρμόδιες υπηρεσίες. Τρεις μήνες μετά την ψήφιση του νόμου οι μετανάστριες/ες που προσπαθούν να βγάλουν το ΑΜΚΑ που δικαιούνται σύμφωνα με το νόμο, βρίσκονται αντιμέτωποι με υπηρεσίες που αναμένουν(;) κάποια εγκύκλιο από το Υπουργείο Υγείας, ενώ υπάρχουν και παραδείγματα όπου “χωρίς χαρτιά” δικαιούμενοι νοσηλείας (ανήλικοι) βρίσκονται αντιμέτωποι με χρεώσεις μετά από νοσηλεία, θεωρούμενοι “τουρίστες”.

Αυτή είναι η ιδέα που έχει η κυβέρνηση για «διαχείριση της ανθρωπιστικής κρίσης». Να πετάει εντελώς εκτός περίθαλψης τους χωρίς χαρτιά, να εγκλωβίζει τους ανθρώπους σε στρατόπεδα γκέτο, να τους εξαρτά από τη “φιλανθρωπία” των ΜΚΟ, να τους χωρίζει σε κατηγορίες (πρόσφυγες, μετανάστες, επανατοποθέτησης, με ή χωρίς αίτηση ασύλου), σα να μην είναι αρκετά τα όσα έχουν υποστεί και υπόκεινται καθημερινά.

τα χαρτιά σας ξαναμανα παρακαλώ

Το κριτήριο για την ποιότητα της περίθαλψης που δικαιούσαι αλλά δυστυχώς πλέον και η στοιχειώδης πρόσβαση στην περίθαλψη καθορίζεται πιο πολύ από ποτέ από το πόσα χαρτιά έχεις, με κυριότερο και βαρύτερο όλων το... ευρώ!

με πολύ «χαρτί»...

Δεν έχουμε αυταπάτες για το παρελθόν και για το ότι πάντα έτσι ήταν. Το μόνο που έχουμε να πούμε είναι ότι στην Ελλάδα της «ανθρωπιστικής κρίσης» και της υγειονομικής κατάρρευσης, μιλάμε για Ιατρικό τουρισμό, για υψηλής ποιότητας δηλαδή ιατρικές υπηρεσίες, ικανές να προσελκύσουν ασθενείς ακόμα και από άλλες χώρες... Τους έχοντες εννοείται!

με λίγα χαρτιά

Εννοούμε αυτούς/ες που πάνε με την ασφάλειά τους να εξυπηρετηθούν στο ΕΣΥ – ΠΕΔΥ ή και στις συμβεβλημένους/ες Γιατρούς του ΕΟΠΥΥ. Πολύωρες αναμονές, διαθέσιμα ραντεβού μετά από μήνες, υψηλή συμμετοχή σε φάρμακα, εξετάσεις και νοσηλείες, πολύ υψηλές ασφαλιστικές εισφορές για τους εργαζόμενους/ες. Όλα αυτά σε ένα σύστημα που παρέχει όλο και χαμηλότερης ποιότητας υπηρεσίες, με διαρκώς υποβαθμιζόμενες υποδομές και εξοπλισμό, υποστελεχωμένο με εργαζόμενους/ους κακοπληρωμένους/ους και ξεζουμισμένες/ους... Εννοείται ότι συνεχίζουν να παρέχονται και υπηρεσίες υψηλής ποιότητας, όμως για αυτές χρειάζονται και πάλι τα γνωστά «χαρτιά» τυλιγμένα σε... φακελάκι.

με ακόμα πιο λίγα χαρτιά

Υπάρχουν και αυτοί/ές με τα ακόμα πιο λίγα χαρτιά. Μιλάμε για αυτές/ούς που έχουν ΑΜΚΑ αλλά δεν έχουν ασφάλεια. Τα τελευταία χρόνια πέρασαν από χίλια κύματα: αρχικά δεν δικαιούνταν περίθαλψη, στη συνέχεια (μετά από έντονη κοινωνική πίεση και αγώνες) απέκτησαν πρόσβαση στα φάρμακα τις εξετάσεις και τη Νοσοκομειακή περίθαλψη, τους τελευταίους μήνες όμως (λήξη του προγράμματος voucher υγείας) δεν δικαιούνται ούτε εργαστηριακό έλεγχο! Ούτως ή άλλως η πρόσβασή τους σε όλες αυτές τις υπηρεσίες γινόταν μέσα από ένα πολυδαίδαλο γραφειοκρατικό σύστημα που οδήγησε στο να μη χρησιμοποιηθεί σχεδόν καθόλου και από κανέναν και καμιά.

με εντελώς λίγα χαρτιά

Αυτοί/ες με τα ακόμα λιγότερα χαρτιά είναι αυτές/οί που δεν έχουν ούτε ασφάλεια ούτε ΑΜΚΑ αλλά πιθανώς και να δικαιούνται κάποιου είδους δωρεάν περίθαλψη. Μιλάμε κυρίως για μετανάστες/ριες (αιτούντες άσυλο κα), που δικαιούνται δωρεάν περίθαλψη οι οποίοι/ες όμως, εξαιτίας του θολού νομικού τοπίου, αποθαρρύνονται από το να πλησιάσουν το σύστημα περίθαλψης ενώ, ακόμα και όταν το τολμούν, βρίσκονται αντιμέτωποι με τις αυθαίρετες απαγορεύσεις του κάθε Διοικητή ή ακόμα και κάθε υπάλληλου!

sans papiers

Τέλος οι χωρίς καθόλου χαρτιά ή καλύτερα οι... χωρίς μοίρα. Πρόκειται ως επί το πλείστον για μετανάστριες/ες, κυρίως από χώρες για τις οποίες προβλέπεται η επαναπροώθηση/απέλαση. Πολύ συχνά πρόκειται για μετανάστριες/ες που ήρθαν σε δεύτερη φάση, με μη σύννομο τρόπο, για να ενωθούν με τις οικογένειές τους που βρίσκονται εδώ ή έχουν εγκλωβιστεί εδώ εν αναμονή και ελπίδα να περάσουν σε κάποια άλλη χώρα. Από την «Υγειονομική Βόμβα» του Λοβέρδου μέχρι σήμερα, οι άνθρωποι αυτοί όχι μόνο δεν έχουν δωρεάν πρόσβαση στο σύστημα περίθαλψης αλλά φοβούνται και να το πλησιάσουν, υπό τη διαρκή απειλή της καταγγελίας και απέλασης ή φυλάκισης!

κοινοί αγώνες

Οι πόλεμοι που μαίνονται στις χώρες της Μέσης Ανατολής και της Ασίας και έχουν προκαλέσει μαζικές δολοφονίες αμάχων, τον μαζικό ξεριζωμό και μετανάστευση εκατομμυρίων ανθρώπων από γειτονικές χώρες, απαιτούν κάτι παραπάνω από την οργή μας και την κατακραυγή μας. Χωρίς να χάνουμε από το βλέμμα μας τα αίτια αυτής της καταστροφής, χωρίς να αγνοούμε τον ρόλο κάθε φύσης στρατιωτικής δύναμης (τόσο των υπερεθνικών σχηματισμών όσο και των μικρών κρατών αλλά και των πάσης φύσης παραστρατιωτικών και θρησκευτικών οργανώσεων), χωρίς να παραπλανιόμαστε από τη δράση των ΜΚΟ (τον ανθρωπιστικό πυλώνα της κυριαρχίας), χωρίς να αγνοούμε τίποτα από τα παραπάνω, εν μέσω των δακρύβρεκτων εκφράσεων υποκρισίας (έχουν το θράσος να τη λένε αλληλεγγύη) και εθνικιστικών/ρατσιστικών επιθέσεων, πιστεύουμε ότι ήρθε η ώρα να επανενώσουμε τις δυνάμεις μας με αυτούς τους ανθρώπους στον κοινό αγώνα ενάντια στην κυριαρχία και την εκμετάλλευση. Ειδικότερα, όσον αφορά τις ανάγκες τους για περίθαλψη, ή/και πρόληψη μιας σειράς παθήσεων, έρχονται κατά τη γνώμη μας να συναντήσουν τις αντίστοιχες εξίσου μεγάλες ανάγκες του ντόπιου πληθυσμού που είναι εξαθλιωμένος από την ίδια καπιταλιστική βαρβαρότητα. Οι θάνατοι από τον φράχτη του Έβρου, οι πνιγμοί στα ναυάγια του Αιγαίου, η περιπλάνηση από σύνορο σε σύνορο, οι συνθήκες εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, έρχονται να συναντήσουν τη βία των ΜΑΤ, την πείνα, την έλλειψη στέγης, την έλλειψη ασφάλειας, τα εργατικά ατυχήματα, την αύξηση της νοσηρότητας, τις αυξανόμενες αυτοκτονίες των ντόπιων. Η σχεδόν πλήρης έλλειψη ενός συστήματος περίθαλψης, το οποίο όπου και όταν λειτουργεί σου ζητάει... χαρτιά, αποτελεί ακόμα ένα κοινό πρόβλημα για όλους. Πιστεύουμε ότι πιο πολύ από ποτέ είναι αναγκαίος ένας αγώνας των εργαζόμενων στην περίθαλψη από κοινού με ντόπιους/ες και μετανάστριες/ες που έχουν ανάγκη την ύπαρξη ενός συστήματος περίθαλψης. Ενός συστήματος που δεν αρκεί να είναι ποιοτικό αλλά που θα πρέπει να εξασφαλίζει την ισότιμη, δωρεάν περίθαλψη για

όλους και όλες, χωρίς χαρτιά, χωρίς ΑΜΚΑ, διαβατήριο, ταυτότητα, αίτηση ασύλου, ανεξάρτητα από χώρα προέλευσης...

συντονιστικό αγώνα για την ελεύθερη πρόσβαση στην περίθαλψη